

Köpeğin Adı Badi 55

– Ömer Faruk · 08 Kasım 2017

Esir alındığımın ilk gecesi Kenan Baba eve gelince benim olmadığımı görmüş ve endişelenmiş; hatta Hoca'yı telefonla arayıp beni evde bulamadığını anlatmış, o da merak etmemesini bir yerlerde takılıp kalmış olabileceğimi söyleyip teselli etmeye çalışmış. Vakit gece yarısını geçince başıma kötü bir olay geldiği düşüncesi ağır basmış ve arabasına binip sabaha kadar etrafta dolaşıp beni aramış. Bir ara eve gelmiş, yarım saat uyumuş, ortalık aydınlanınca gene aramaya başlamış: Ormanda, piknik yerinde, sahilde, hatta asfalt yol kenarında... Sahilde saatlerce oturup denizin benim boğulmuş cesedimi vermesini beklemiş.

İki gün gergin bir bekleyiş içinde geçmiş, üçüncü gün şehir gazetesine ilan vermek aklına gelmiş. Tüccarla buluşup onun telefonundaki benim resmimi de gazetede çıkan ilana koydurmuş. Hatta ilanda beni bulana para ödülü de vaad edilmiş.

Etraftaki ev sahiplerine de gazetede ki ilanı ve fotoğrafımı göstererek beni görüp görmediklerini sormuş. Gören yokmuş; bir ilkokula giden kız çocuğu hariç. O da görelî kaç gün geçtiğini tam olarak hatırlamadığını, dişi bir köpekle oynarken gördüğünü söylüyormuş ve:

-Çok şirin bir köpekti, onun için aklımda kalmış, diyormuş.

Günlerce süren bekleyişten bir haber çıkmayınca, Kenan Baba'nın umudunu kestiği arkadaşlarıyla yaptığı konuşmalardan da anlaşıyormuş:

-Arkadaşım Badi kesin olarak öldü, yoksa o beni bırakıp da asla kaçmaz. Hiç olmazsa ölüsünü bulsam, o zaman bu bekleyişten vaz geçerim. Böyle bir şey yapamadan beklemek o kadar zor ki, diyormuş. Arkadaşları da dilleri döndüğü kadar ona teselli vermeye çalışıyorlarmış. Bir tek farklı konuşan Doktormuş, hatta bir keresinde:

-Takma kafana! Ondan kurtulduğuna sevinmelisin, altı üstü bir köpek işte, boş ver canım! Deyince Kenan Baba:

-Bak, bunca yıllık arkadaşımın, acın var diye sana hep anlayışla davrandım; ama artık bundan sonra böyle konuşmaya devam edersen kalbini kırarım, deyip telefonu yüzüne kapatmış.

Uyandığımda ağaçlık bir yerde olduğumu gördüm. Burada ağaçlar çok sıktı, çalılar ve küçük bazı bitkiler de hem yüksekti hem de boldu. Nerede olduğumu tam olarak çıkaramadım. Rasgele yürüdüm, giderek ağaçlar seyrekleşmeye başladı. Sonra deniz görüldü. Sahile inip Kenan Baba ile geldiğimiz yeri bulacak

ve oradan da eve gidecektim.

Eve geldiğimde güneş henüz buralara yüzünü göstermeye başlamıştı. Bahçe kapısı kapalıydı, Kenan Baba'nın arabası içerideydi. Bahçe kapısının altındaki yerimden süzülerek bahçeye girdim. Kulubemin yanına gittim, yiyecek kabım da su kabım da ağzına kadar doluydu. Ben yokken bile Kenan Baba kapıları doldurmuştu. Karnımı doyurdum, suyumu içtim, kulubemin içine girdim. Kenan Baba'yı erkenden rahatsız etmek istemiyordum. Belki biraz da uyurum diye düşündüm. Ama ne mümkün. Bütün acılarım depreşti, inlemeye başladım, hatta bir ara elimde olmadan havladım. Sen misin havlayan, bunu duyan Kenan Baba paldır küldür merdivenlerden inmeye başladı. Ayak seslerini ben ta buradan duyabiliyordum. Demek ki Kenan Baba uykusunda bile tetikte bulunuyormuş.

-Badi arkadaşım, Badi oğlum, Badim Badim... Diyen bu adamın üzerine atladım, beni kucakladı, bağrına bastı. Hâlâ:

-Badim Badim, diyordu ve ağlıyordu; tabii ben de...

Beni yere koyup diz çöküp;

-Dur da sana şöyle bir bakayım, dedikten sonra boğazından çığlık hıçkırık karışımı bir ses çıktı. Kesik kulaklarımı, yara bere içindeki çöp gibi kalmış vücudumu görmüştü.

-Kim yaptı bunu sana? Hangi vicdansız, hangi namussuz? Badi arkadaşım söyle bana kim, kim? Kimin yaptığını biliyor musun? Beni götür o alçağa! Ona bu yaptıklarını ödeteceğim... Dedi.

Kimin yaptığını bilmem mi, elbet biliyorum. Kenan Baba'ya yapanların yerini göstermeye gelince bunu asla yapmam. Adamlar belalı, silahları var. Kenan Baba'yı öldürmelerine sebep olamam.

Kenan Baba evin içine doğru yöneldi, bana:

-Badi arkadaşım, ben üzerimi değişip geliyorum, hemen veterinerlere gidip seni tedavi ettireceğim, dedi.

Arabaya atladık, şehre adeta uçarcasına gittik. Kenan Baba'yı hiç bu kadar hızlı araba sürerken görmemiştim. Veteriner beni görünce hemen tanıdı:

-Hoş geldin Badi, seni gördüğüme sevindim. Ama keşke böyle üzücü olaylar olmadan karşılaşıydık. Hiç merak etme, seni en kısa zamanda eski sağlıklı haline getireceğiz, dedi.

Bir hafta veteriner kliniğinde yatarak tedavi oldum. Kesik kulaklarım yerine gelmedi ancak sağlığım gerçekten de düzeldi. Kenan Baba, her gün gelip beni ziyaret etti.

•••

(Devam edecek...)